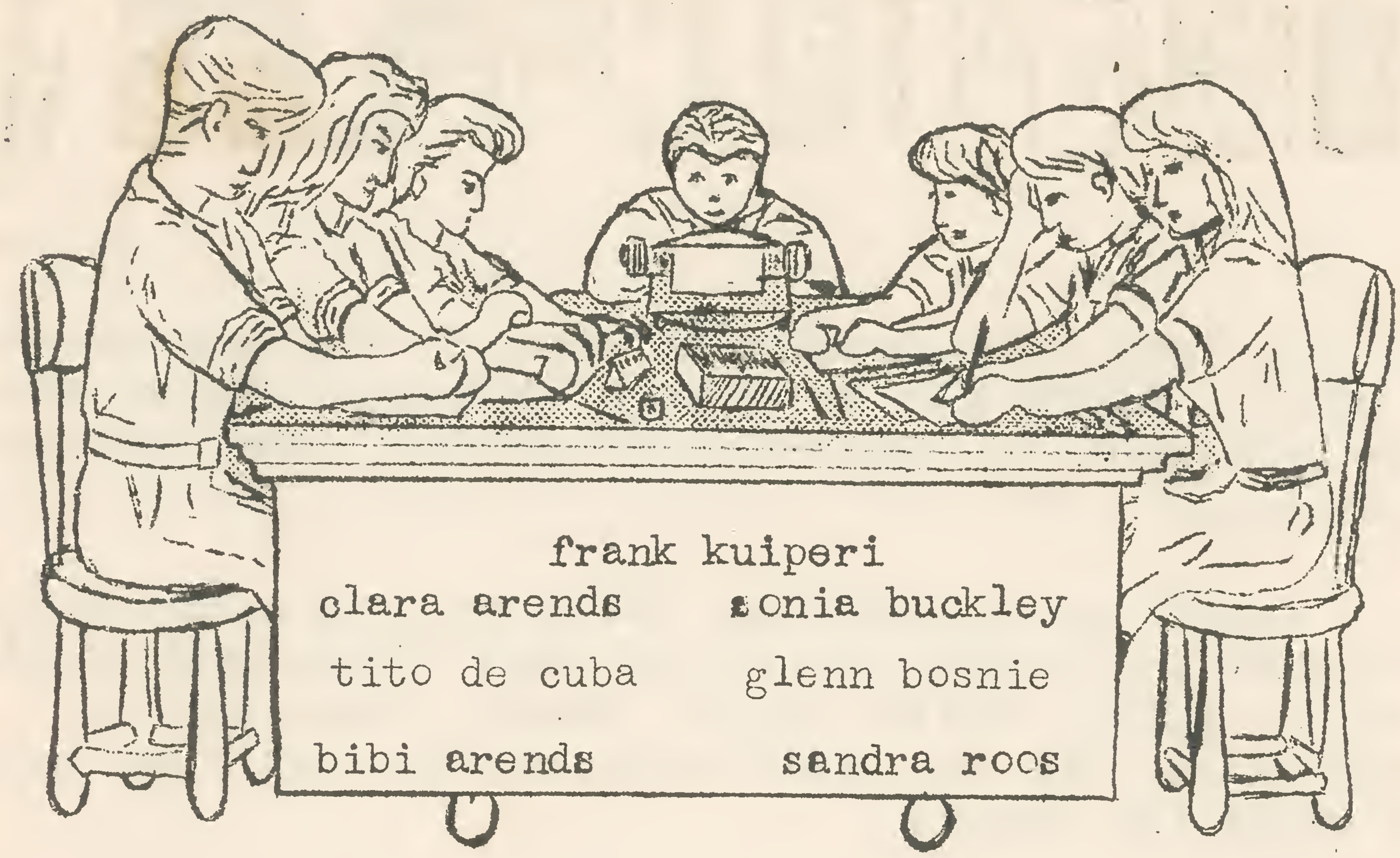
LA SALLE COLLEGE MARIA COLLEGE

Bao di Kwihi

ARUBA R.K. MULO SCHOLEN NED. ANT.

BON BINI

VIJFDE JAARGANG

APRIL 1968 NUMMER 8

Beste abonnees,

April was een moeilijke maand voor ons tijdschrift. In het begin van de maand de mulo-examens, die alle aandacht in beslag namen, toen meteen de vakantie, waarin we nergens aandacht voor hadden; daarna een week school en de laatste week weer veel vrije dagen.

Afijn, u begrijpt het wel; we zijn weer een dagje te laat. Nu kan 9d weer mopperen. Of ze het doen? Het lijkt ons dat er niet zoveel aktiviteit meer zit in die klas.
In dit nummer moet u vooral twee reacties lezen op D.T. van het vorig nummer, die ons blad zo grondig afbrak.

Voor het volgend nummer rekenen we traditiegetrouw op de niet-tiende klassers, want onze grote jongens en meisjes bereiden zich voor voor hun mondeling. Stuurt u weer veel in?

Redactie

ROBERTO CARLOS

(cont.)

Mi lucha para alcanzar la victoria como cantante no fue fácil. Fueron años de trabajo, ensayando música, cantando en boites, sin dinero en el bolsillo, sufriendo humillaciones.

Cuando era adolescente, iba de vez en cuando a Rio de Janeiro para tentar suerte. En aquel tiempo nadie tenía fé en la llamada "musica joven". Roberto Corte Real me recibió bien. Hizo una experiencia conmigo, pidió que cantara todos los géneros.

Quería saber que era loque yo debía grabar. Y terminé quedándome en lo que hoy canto. El éxito en sí comenzó en Sao Paulo. Y con él vinieron las complicaciones y algún dinero.

Sumándolo todo, supongo, que soy un sujeto con suerte. Ahora mi próxima etapa es el cine. Siempre tuve intención de hacer cine. No me creo actor, pero tengo mucha fierza di voluntad. Pero mi obsesión siempre será la música. Amo todas las músicas. Muchos han hablado mal de mí. Pero yo hago música, no tengo nada comtra nadir.

Me gusta la libertad, la libertad de un país como Inglaterra, donde todos andan como quieren y nadie los critica. Y opino, que como en la ropa en la música también debe haber libertad.

Debemos cantar todo aquello que nos parezca bonito. En fin cada quien tiene su gusto. Siempre duermo hasta la tarde. Por la noche me quedo conversando oon los amigos, escuchándo música y a veces, componiendo.

Me levanto muy tarde. La tarde para mí es el dina-

mismo. La noche es suave.

Me han preguntado si tengo miedo de envejecer. No, ningún miedo. No repruebo al viejo que se une a una muchacha de veinte años. Claro que algunas veces el viejo se pone ridículo al proceder así. Lo importamte es sentir algo. Cuando el viejo es realmente viejo, ahí sí que todo muere. Ahí él no puede ni siquiera mirar una rosa.

Este fue el entrevista especial con vuestro ídolo: Roberto Carlos.

Por: Nené, de Brasíl.

~~~~~~^^^^^^~~~~~~^^^^^^~~~~~~^^^^^^~~~~~~^^^^^^~~~~~~^^^^^^

S C H U L D B E K E N T E N I S ?

Zijnc we niet
allemaal
een klein beetje
Farizeeër?
Jij en ik?
Laten we niet
graag onze beste kant zien?
Zijn we niet
allemaal
egoïstisch
en soms ....
wat huichelachtig?
Och, geef toch toe.
Een mens
is toch ook maar
een mens
en soms.......
een beetje.......
Farizeeër.....?!

uit: Jonge Kerk — Annemiek
~~~~~~

DE EERSTE SPIEGEL

Heel lang geleden woonde er eens een getrouwd paar in een klein huisje aan een knoekoeweg. Ze leefden gelukkig, maar hadden geen kinderen. De man was een los arbeider en knapte nu eens hier, dan weer daar een karweitje op.

Op zekere dag trok hij er met zijn hengel en mand op uit, met de gedachte zijn vrouw eens met flink wat vis te verrassen. Bij de zee gekomen, zocht hij eerst een goed plekje bij cocospalmen, en daar ging hij zitten.

Hij wilde net zijn hengel uitgooien toen hij een eindje verderop iets zag blinken in het zand. Hij kon zijn nieuwgierigheid niet bedwingen en stond dus weer op, ging naar het blinkend voorwerp toe en raapte het voorzichtig op. Toen hij er echter op keek, schrok hij zich een hoedje.

"Alle mensen", riep hij uit, "maar dat is een afbeelding van wijlen mijn vader! Wat een toeval, dat net ik, zijn zoon, het heb gevonden. Wat een toeval, wat een toeval! Dat moet ik goed bewaren en niemand hoeft te weten dat ik het in mijn bezit heb." En hij plofte weer neer op zijn uitgezocht plekje en wierp zijn hengel uit.

Na een uur of twee keerde hij gewapend met het "portret" en een mand vol vissen, naar zijn huisje terug. Hij gaf zijn vrouw de vissen en zette koers naar zijn kamer. Daar trok hij een la van zijn kast open, maakte die helemaal leeg, stofte die goed uit en legde er watten in. Nog eenmaal keek hij naar het portret, kuste het en legde het voorzichtig tussen de watten. Zorgvuldig duwde hij de la terug en ging naar buiten.

Van die dag af, ging hij elke morgen en elke avond

naar die kamer, nam het portret eruit, kuste het en stopte het weer weg. Natuurlijk merkte zijn vrouw dat hij geheimzinnig deed en ze besloot de volgende morgen eens te proberen of ze kon zien wat hij toch in zijn schild voerde.

De volgende morgen, toen de man zich weer in de kamer bevond, stond de vrouw voor de deur en gluurde door het sleutelgat. Verwonderd zag de vrouw dat haar echtgenoot een voorwerp in zijn handen nam, er teder naar keek, het kuste en het weer op zijn plaats legde. Na zijn vrouw gegroet te hebben stapte hij de deur uit en vertrok.

Toen devvrouw hem de deur uit zag gaan en hij een eindje weg was, ijlde ze naar de kamer, trok de la open en pakte het voorwerp. Verbaasd keek ze in een vrouwengezicht. "Zo, daar kijkt mijn man nu elke dag naar. Een vrouw; zo, zo! En notabene een lelijke: kijk die tanden eens uitsteken, en wat een haren. Mijn mop is nog wel beter! Maar wacht maar mannetje, met jou heb ik nog een appeltje te schillen!"

Toen de man 's avonds argeloos zijn huisje binnenkwam, vond hij niet, als altijd, zijn vrouw aan tafel, met 'n lekker maal voor zich. Ze stónd aan tafel en voor een lége tafel. "Zo vrouwtje, gaan we vandaag in een restaurant eten? Zoals ik zie..." "Ja, in een restaurant! Daar heb je haar zeker ontmoet. En haar portret maar kussen, hè! Ja, ik ben nog niet stom hoor! Ik heb je door, jochie. Je kunt de rest maar beter opbiechten!" schreeuwde de vrouw.

"Vrouw, vrouw, wat heb je toch? Over welke haar en portret heb je het toch?" "Doe niet zo weeïg! Je weet het best. Die stomme vrouw met uitstekende tanden, die je elke dag in de kamer staat te zoenen." "Maar dat is het portret van mijn overleden vader! Hoe kun je zo over een dode praten?" Het werd een kabaal van jewelste in het huisje.

Toevallig kwam net de pastoor voorbij, en hij kwam op het lawaai af. Ze deden beiden hun verhaal.

"Breng maar hier dat portret", zei de pastoor. De man gaf het hem en de pastoor keek erop.

(lees verder op blz. 17)

OP VERLOF GEWEEST.

Ons verlof ligt al weer meer dan een maand achter ons en ons leventje hier op Aruba loopt weer in het oude gareel. Nu word ik gevraagd iets voor Bão di Kwihi te schrijven. Maar wat? Iets over mijn verlof? Wat interesseert jullie? New York?

Het is een geweldige stad. Ik ben er maar drie dagen met mijn gezin geweest, zodat jullie geen nauwkeurige beschrijving van die stad van mij moeten verwachten. Bovendien kun je zo iets in allerlei reisgidsen vinden.

Sta mij dan toe, alleen maar een klein voorvalletje te vertellen, waardoor je kunt zien voor welke moeilijkheden een huisvader en -moeder kunnen komen te staan, wanneer zij met vier kinderen tussen 7 en 11 jaar zo'n tocht maken.

We kwamen 's avonds pas tegen tien uur in New York aan, omdat we die dag veel tijd verloren hadden in het ziekenhuis van Washington, waar het gipsverband van mijn zoontje gecontroleerd moest worden.

De kinderen zaten nu rustig in de auto. We wisten dat ons hotel in Manhatten lag bij de Fifth Avenue en we wisten dat New York erg groot is. Toen we voor de eerste keer de weg vroegen, bleken we in Harlem te zijn. Het was niet zo erg druk, zodat we rustig konden luisteren naar een vriendelijke donkere man die ons de weg wees.

De Fifth Avenue is een zeer bekende weg. Daar liggen veel grote bekende wolkenkrabbers, o.a. het Empire State Building We hadden die avond echter geen tijd om daar naar te kijken. De kinderen moesten naar bed. In Manhatten is bijna overal éénrichtingverkeer, zodat je niet zo maar een straat in kunt

slaan, maar vaak een hele omweg moet maken voor je de plaats van bestemming kunt bereiken. Ons hotel lag in de 44th straat bij de Fifth Avenue. We hadden veel bagage bij ons. Dat moest eerst allemaal uitgeladen worden, waarna ik de auto snel moest verwijderen. Het parkeerprobleem is een van de moeilijke problemen in New York.

Het hotel was tjokvol. De receptionist kreeg nog regelmatig per telefoon aanvragen binnen, maar iedereen moest afgezegd worden. Wij kregen onze kamers toegwezen. Ergens heel hoog. Met de lift werden we naar boven gebracht. We kregen twee grote kamers met badkamer, maar de t.v. en de radio deden het slecht. De airco deed het wel, en dat was ook wel nodig, want alle ramen waren dichtgeschilderd, d.w.z. men had de verf overal zo dik opgesmeerd, dat de ramen niet meer open konden.

Ik probeerde de airco iets zachter te zetten, maar toch viel de hele boel uit. Wij aan het bellen, maar niemand in het hotel had verstand van airco's en een monteur was pas de volgende dag te krijgen. Mopperen hielp niets.

Uit vrees voor een te vroege verstikkingsdood hebben we toen maar de deur naar de gang opengezet. We hebben het overleefd!

Natuurlijk hebben we ook wel interessante dingen in New York gezien, maar Aruba is toch frisser.

C.Hollander

^^~~~^^~~~^^~~~^^~~~^^~~~^^~~~^^~~~^^~~~^^~~~^^~~~

vervolg van blz. 5:
"Maar mijn lieve hemel, dat is de heer pastoor die hier enige jaren gewoond heeft. Hoe kunnen jullie toch zo over hem liegen. Schaam je toch! Ik zal het meteen naar de pastorie bremgen en het goed bewaren." De pastoor liep ijlings met de spiegel voorzichtig in de handen, naar de pastorie. De man en de vrouw bleven hem stomverbaasd nastaren.

"Petusie"

YOURNAAL MC

18 maart: Meneer Kopijn danst (thuis) de pata-pata lustig uit. Tot de 25e blonk hij door afwezigheid.
3b kreeg vandaag een extra gymuurtje (dank zij meneer Kopijn); daar waren ze blij mee.
Onze oudsten kregen de langverwachte rooster voor het schriftelijk examen. Ieder probeert zijn nummer en letter van buiten te leren: op het examen kent men geen namen, wel nummers.
De data voor de eindexamens liggen ook vast. Nou weet ieder wanneer zij onder het mes moet.

20 maart: Met geamuseerde ogen kijken we naar onze sportieve meneer Hollander, die op speelplaats een partijtje volley weggaf.

22 maart: Met verwonderde en jaloerse blikken zagen we een klas met meneer Hollander het hek uitstappen. Gaan ze wat rondkuieren of... een ijsje?
Later hoorden we dat ze een kruisweg gingen afleggen.

25 maart: 's Middags wordt iedereen opgeschrikt door een vechtpartijtje op de speelplaats, dat gelukkig zonder verwondingen of doden afliep.
3c moest voor straf (!) na school gehouden worden, want ze hebben, toen meneer Vermij even weg moest, teveel lawaai geschopt. (Foei!)

27 maart: Met bonzend hart horen we de langverwachte (!?) roosters van de centrale proefwerken. Gelukkig viel het wel mee.

1 aprik: De centrale proefwerken doen hun plechtige intrede. Het was jammer dat het geen aprilmop was, maar bittere werkelijkheid.
's Middags loopt iedereen langzaam de gang op en sommigen blijven zelfs stomverbaasd staan, terwijl

ze met grote ogen naar beneden kijken. Daar stond in levende lijve zuster Hélène, omringd door de buurjochies en ze waren in een druk gesprek gewikkeld.

3 april: Al drie dagen centraal proefwerk.
We lezen op het bord dat er vrijdag om 7 uur een h.mis is voor onze kandidaten (hm!)

4 april: Er is nog wel c.p. maar dat heeft niks te betekenen bij de échte mulo-examens die vandaag schriftelijk beginnen.
Een 2e klas mocht ervoor thuisblijven.

5 april: Laatste centraaldag. En rust voor de meeste mulo-kandidaten. Alleen B-ers komen aan bod.
Om 11.15 stappen we naar de kerk voor een boeteviering. Vele al-te-ijverige leerlingen namen boeken op sleeptouw en wilden tijdens die oefening vrolijk wat studeren, maar die vlieger ging niet op.
De zuster haalde alle boeken op.

8 april: De laatste dagen schriftelijk mulo-examen.
9 april Sommige (andere) klassen krijgen een leuke film te zien in het natuurkundelokaal; ze keren voldaan terug.

10 april: De 2e en 3e klassen kregen een interessante lezing over de Alcoholic Anonymous.

11 april: Eindelijk de laatste schooldag. We krijgen belangrijke documenten mee, die we met een "glimlach" in ontvangst nemen. Nu op naar de vakantie.

22 april: Met volle en goede moed neginnen we vandaag aan het laatste en beslissende trimester.
De gymmuur krijgt een andere kleur.
Nieuwe kleur, nieuwe moed!!!!

Journaal L.S.C.

4 april: De schriftelijke mulo-examens beginnen (eindelijk).
5 april Dat duurt drie dagen voor gewoon A en nog een extra
8 april dag voor B.
9 april Het viel allemaal nog niet mee, scheen wel.
Spaans liet zich niet van zijn mooiste kant zien.
Voor Nederlands hadden velen honderden spreekwoorden voor niks geleerd. Aan allitereren hadden ze niet gedacht.
Heel veel zuchten over heel wat stomme fouten die ze echt niet hadden hoeven te maken....
Op andere scholen werd gelukkig ook geklaagd.

16 april: Vandaag, onder de vakantie zouden we een twee-daags tournooi gehad hebben: schoolvoetbal. We waren er wel lekker voor gemaakt. Maar vanwege de ziekte van de organisator de heer Flemming, kon het niet doorgaan. De organisatie was niet klaar gekomen.
Onze jongens laten het hoofd nog niet zakken; ze zijn nog altijd bereid die wedstrijden te spelen.

11 april: Begon de vakantie en die duurde tot 22.
We waren er allemaal heel blij mee. De meesten gingen ook tevreden naar huis, sommigen verlieten de de school met een sip gezicht
En nog anderen wandelden "neutraal" weg. Zij hadden hun rapporten niet gekregen, omdat hun schuld nog niet vereffend was.

26 april: Een vreemd voorval vond plaats in 9d; het was die middag nogal warm, misschien vandaar het incident.
Twee jongens vlogen elkaar in de haren.....
Meneer Rozenstand kwam tussenbeide en besliste dat het een draw was.

23 april: Er vallen soms rake klappen in 9d. Dat konden we dinsdag wel merken, toen aan een jonge vriend door een onderwijzer die daar de zweep laat zingen een partij klappen werd verkocht. Een vriendelijke cameraman verraste hem door een paar kiekjes te nemen. Hij zal het resultaat te zien krijgen wanneer de foto's terug zijn. Wat zullen we lachen.

april: En dit nog voor de missie:

A cent a day	Een cent per dag
Gives a lot of pay.	dat helpt heel wat.

F.A.

~^

B R A N D E N D   Z A N D

Ik zit alleen en ik studeer
dat is te zeggen: ik probeer.
Maar alle buren gaan te keer

Links boven speelt een muzikant
etudes voor de linkerhand
Rechts brult er een van "branden zand".

En onder gilt een saxofoon.
Een mannenstem zingt monotoon.
O radio! O grammofoon!

Ik zet maar gauw een plaatje op,
een fijne hit, een echte top.
Mijn studie? Ach, dat wordt een flop!

Vera Witte

ANTWOORD OP D.T.

In Bao di Kwihi van de vorige maand stond dat jij ons tijdschrift niets waard vond. Ik denk dat jij de enige bent die er zo over denkt. Naast jouw artikel stond een ander van een meisje van M.C. Zij schreef wel wat anders dan jij; zij vindt de krant goed.

Je schreef dat B.d.K. een saaie krant is. Waarom abonneer je je dan? Of ja, je had je maar één jaar geabonneerd. Waarom lees je dit dan? Ik bedoel, als een andere jongen een BdK heeft, leen je die toch van hem? Hoe zou je anders kunnen schrijven dat alle verhalen kletspraatjes zijn?

Je vindt het onzin om ons blad te lezen, maar je doet het wel? Je schreef dat de verhalen bestemd waren voor kleine kinderen. Zie jij jezelf als een grote jongen?

Volgens jou moeten er alleen maar spannende verhalen en vervolgartikelen instaan. Waarom schrijf je er niet eens één? Ben je soms bang? Voor kritiek dat het saai is?

Je schreef dat er nieuwe redaktieleden en een nieuwe leider moesten komen. Wil jij soms komen? Denk jij een goede redakteur te zijn? Ik weet dat je er geen snars van kunt. Ik nodig je uit om één of meer keren te komen wanneer we vergadering hebben. Dan zul je zien hoe je moet werken. Je denkt blijkbaar dat alles zo maar gaat, maar je vergist je.

Ook schreef je dat er opde pagina van de tophits liedjes staan, die geen tophits zijn. Robby Buckley van Voz di Aruba stuurt ons die tophits. Weet jij beter dan hij wat wel en wat niet een tophit is? Heb jij misschien een radiostation bij jou thuis? Stuur jij volgende maand eens de tophits in en dan zullen we die vergelijken met die van Voz di Aruba!

Eén ding wil ik je zeggen: je weet er geen sikkepit van. Je schrijft alleen maar onzin. Denk jij dat de leraren en leerlingen het met je eens zijn?

We vinden het heus niet zo erg, dat onze krant voor jou niet deugt. Je abonneert je immers toch niet. Waarom lees je hem dan wel? En dat je hem leest, schrijf je zelf; want je vindt de laatste bladzijde het interessants!

D.T. schrijf de volgende keer geen onnozele dingen, maar stuur een spannend verhaal of een vervolgverhaal. Als je denkt dat je dat kunt!

hoofdredakteur
Frankie Kuiperi

....

BAO DI KWIHI

Met stijgende verbazing heb ik het artikeltje van D.T. over ons schoolblad in het vorige nummer gelezen. Dát was pas een echt kletspraatje, want wat dat jochie schreef, was niets dan afbrekende kritiek. Hier wil ik enkele woorden tot hem richten:

1. Je zegt dat je "Bao di Kwihi" een saaie krant vindt, met sprookjes die niet passen voor grote jongens en meisjes. Nou, lees het dan niet; jij bent toch te groot voor zo'n kleuterkrantje. Koop een spannend boek en amuseer je ermee. Wij lezen BdK met genoegen.

2. Je schrijft dat het meisjes zijn die die kletspraatjes

schrijven. Maar jochie, vergeet niet, dat alleen deze meisjes hun mening en opstel durven schrijven. Als zij deze "kletspraatjes" niet zouden schrijven dan zou BdK nog dunner van omvang zijn. En vergeet ook niet dat deze krant voor óns is en dus ook dóór ons moet worden volgeschreven. En met "óns" worden niet alleen de meisjes bedoeld.

3. Je kritiek over de grapjes is helemaal misplaatst. Die grapjes zijn wél amusant, maar misschien heb jij liever minderwaardige grapjes.

4. Je meent dat er nieuwe redaktieleden moeten komen. Nou, word jij dan de leider en neem een paar maanden voor proef. Ik zie je al die opstellen die binnenkomen afkeuren, daar ze volgens jou te kinderachtig zijn. Als dat nummer dan verschijnt zou ik wel eens willen zien hóéveel opstellen erin staan en of ze wel spannend zijn.

5. Je schrijft verder, dat je je maar één jaar op die krant hebt geabonneerd. Toch schijn je wel de tegenwoordige BdK te lezen, want je spreekt zelf van de tophits die erin verschijnen en daar is de redaktie pas deze jaargang mee begonnen. Toch amusant hè? Enkele bladzijden.

Nou jochie, ik heb zelf genoeg van mijn "kletspraatje", maar ik hoop dat je een volgende keer niet evenveel gaat overdrijven.

"Girl next door"

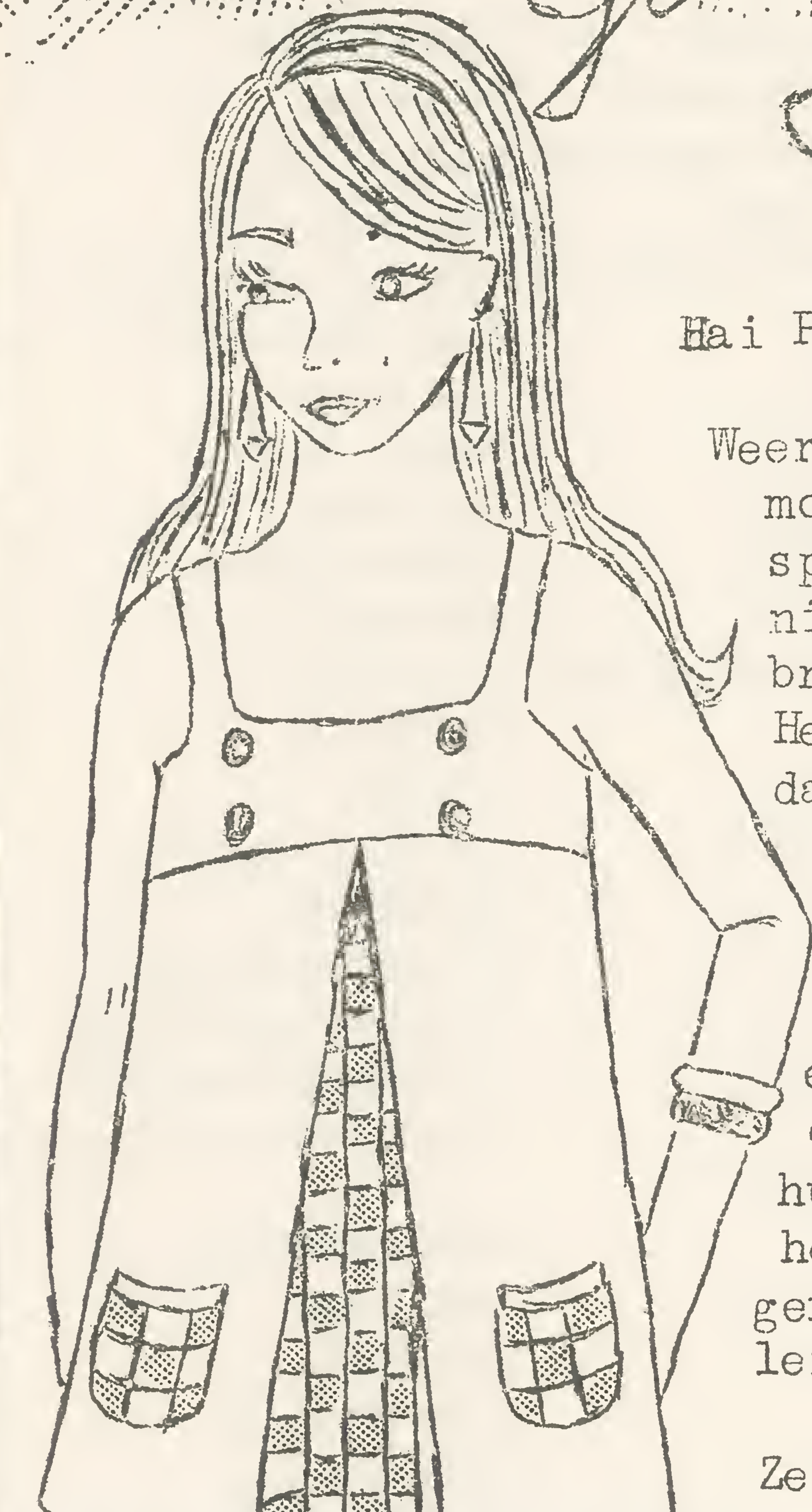
$$$

Mevrouw Jansen zei tegen haar man, nadat ze van de dokter terug was:
"Zeg Frits, de dokter vindt dat ik verandering van klimaat nodig heb."
Trouwe echtgenoot: " Wel, liefste Anita, jij boft, te horen naar het weerbericht komt dat morgen al."

WAT JE ALLEMAAL KUNT WORDEN:

aannemer
accountant
advocaat
ambtenaar
analyst
apothekersassistent
archivaris
arts
autohandelaar
automonteur
banketbakker
bankwerker
beeldhouwer
belastingconsulent
beroepsmilitair
bierbrouwer
binnenhuisarchitect
bioloog
bloemist
b.l.o.onderwijzer
boekbinder
boekhouder
boordwerktuigkundige
bouwkundig tekenaar
brandweerman
candidaat-notaris
chauffeur
chemisch analyst
dokter
drukker
econoom
elektromonteur
etaleur
expeditiechef
filmoperateur
fotograaf
fijninstrumentmaker
gevangenbewaarder
goudsmid
graveur
groothandelaar
gymnastiekleraar
handelscorrespondent
havenarbeider
heilgymnast-masseur
hoedenmaker
hofmeester
horlogemaker
hotelhouder
houtbewerker
huisschilder
illustratietekenaar
ingenieur
instructeur
jeugdleider
journalist
kapper
kelner
keurmeester
kleermaker
koffiebrander
kok
koordirecteur
koperslager
koster
kruidenier
laborant
landmeetkundige
lasser
leerbewerker
leeszaalemployé
leraar nijverheid
leraar m.o.
letterzetter
logopedist
maatschappelijk werker
machinist
matroos
metselaar
meubelmaker
meubelontwerper
mode-tekenaar
musicus
muziekleraar
notaris
onderwijzer
opticien
organist
pedicuur
piloot
politie-agent
postbode
radiotechnicus
radiotelegrafist
reclame-tekenaar
scheepswerktuigkundige
scheikundige
schilder
soldaat
sportleider
statisticus
stuurman
tandarts
timmerman
veearts
verpleger
vertegenwoordiger
verzekeringsagent
tolk
en nog veel meer...

BdK à Go-Go

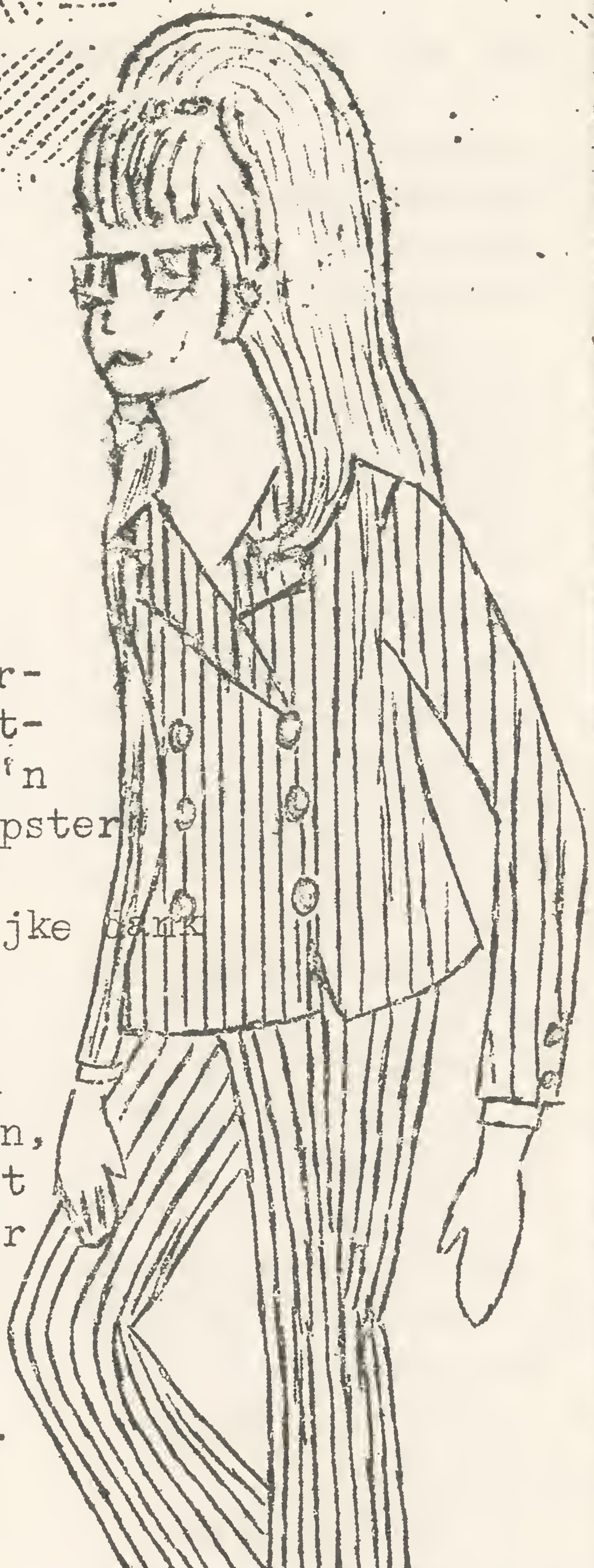
Hai Peeps!

Weer twee hyper-
modellen, ont-
sproten aan 'n
nieuw ontwerpster
brein.
Heel hartelijke dank
dank!

We hopen
dat anderen,
die ook het
een of ander
ontwerp in
hun hoofd
hebben han-
gen, het zul-
len insturen.

Ze zijn zeer
welkom,

"Marlas"

M. Laclé 3B
MC.

HIT PARADE

1.	Haz me una señal	Roberto Jordan
2.	Corazón de papel	Sergio Reyes
3.	Cállate niña	Los Picknicks
4.	Molino al viento	Charito
5.	Love is blue	Paul Matriât
6.	Words	Beegees
7.	Judit con disfraz	Ivo
8.	Summer, summerwind	Stevie and Ed's
9.	Jennyfer Accles	The Hollies
10.	I say a little prayer	Dianne Warwick

S U M M E R , S U M M E R W I N D

Summer, summerwind is blowing in my window
and I dream of you.
Summer, summerwind is bringing back the memory
of the love we knew.
The nights are long, since you've been gone.
Summer, summer last and never, last forever,
soon it's gone; it's true.

Summer, summerwind is blowing in my window
so I dream of you.
The nights are long, since you've been gone,

Summer, summer last, and never, last forever.
Soon it's gone; it's true.

Summer, summerwind is blowing in my window
so I dream of you.

la, la, la.........

Stevie and Ed's

Wil je écht vechten?

Een varken van eenechtgenoot.
Toen ik, als meisje uit de stad, met Ton, een boerenzoon, uitging, interesseerde me het platteland en het leven dat erbij hoorde, hevig, vooral de dieren.
Nadat we verloofd waren, sprak ik op een goeie dag met zijn ouders over het feit dat sommige mensen nooit iets van het boerenleven zien. Glimlachend voegde ik eraan toe: "Ja, ik had nog nooit een varken van dichtbij gezien, totdat ik Ton ontmoette."

""""""""""""""""""" """"""""""""""""""" """"""""""""""""""""

Ik heb hem zelf gezien.
Bij een vijf-jarig jongetje moesten de amandelen eruit gehaald worden. Toen hij uit het ziekenhuis kwam vertelde hij aan zijn ouders dat God zijn amandelen eruit gehaald had. Ze vroegen hem hoe hij dat wist.
"Nou," zei hij, "er kwamen twee mannen in mijn kamer met lange witte jassen. Eén keek in mijn keel en zei: Goeie God, kijk eens naar die amandelen.- En God keek en zei: Ik haal ze er morgen uit!"

"""""""""""""""""""""" """"""""""""""""""""""

Een spierinkje uitgooien.
- Oma, ben jij ook zo klein als ik geweest?
- Natuurlijk, kindje.
- Wel, dan weet je wat het is, wanneer je een ijsje krijgt als je het niet verwacht.

"""""""""" """""""""" """""""""" """"""""""

Hond op wielen.
's Avonds laat werd meneer A. opgebeld door de hondenkennel in verband met zijn weggelopen hond.
- Bezit u een bruin met witte Beagle, registratienummer 901-73?
- Nee, ik rijd in een blauwe Ford-stationwagen, antwoordde hij slaperig.

Onze tophit-rpijsvraag van vorige maand:

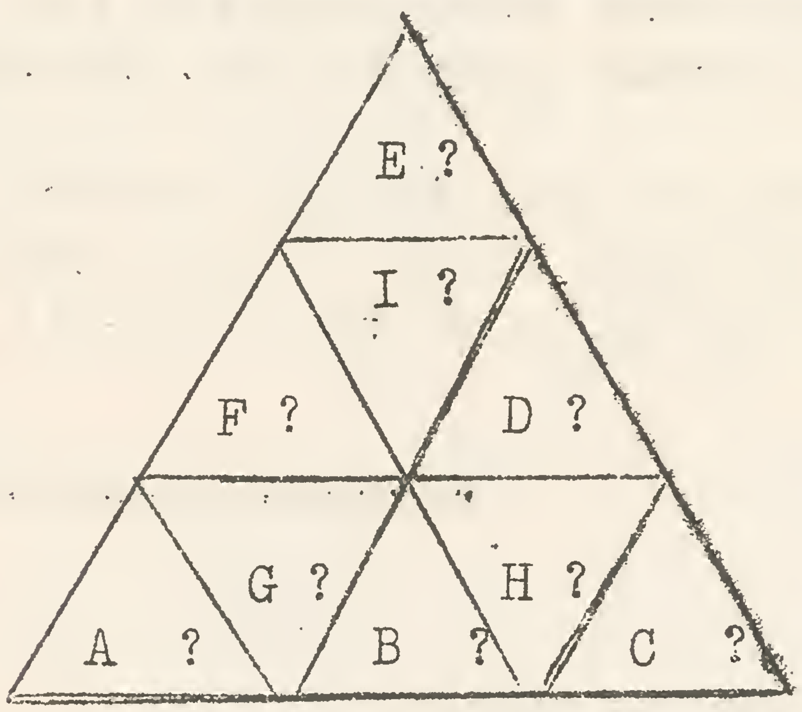
Er was wel verschil tussen de jongens en de meisjes.
Bij de jongens was favoriet: LOVE ME, PLEASE LOVE ME.

Maar nog veel meer meisjes kozen ald mooiste lied:
YO TE DARÊ EL CIELO.

Onder de inzenders die dat lied kozen wordt dus de rpijs verloot, was afgesproken.

Na loting kwam de prijs terecht bij: ELDRITH ODUBER - 1d.

- -

Nieuwe Puzzel;

Oplossingen insturen vóór 20 mei.

De cijfers 1 t/m 9 zó in de negen driehoekjes te plaatsen dat de som der cijfers in de vakjes A,B en C gelijk is aan die van C,D en E en ook aan die van E, F en A.

De som der cijfers in de vakjes H, I en G is 24.

S U K S E S !